

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Τριάντα Επτά

Αποκαθιστώντας τις Αρχικές Αλήθειες: Αποκαλύπτοντας το Όνειρο του Ουίλλιαμ Μίλλερ και την Προφητική Αναζωπύρωση κατά τις Έσχατες Ημέρες

Jeff Pippenger

2024-01-01

Το όνειρο του William Miller τοποθετήθηκε μέσα στο βιβλίο Early Writings, και επομένως υπόκειται στην ίδια προφητική ανάλυση και εφαρμογή που απαιτείται να επιτελέσει ένας σπουδαστής ο οποίος επιδιώκει να ορθοτομεί τον λόγο της αληθείας. Το όνειρο έχει παρουσιαστεί πολλές φορές κατά τη διάρκεια των ετών από το Future for America, αλλά εδώ το εντάσσουμε στη μελέτη της «αύξησης της γνώσης», η οποία αποκαλύφθηκε κατά «τον καιρό του τέλους» το 1798. Το όνειρο πραγματεύεται την ιστορία του μηνύματος που αντιπροσώπευε τη γνώση η οποία αυξήθηκε. Απεικονίζει έναν σύνδεσμο μεταξύ των κινήματων του μηνύματος του πρώτου και του τρίτου αγγέλου.

Το όνειρο του William Miller προσδιορίζει το έργο του, και το έργο του προτυπώθηκε από το έργο του Μωυσή στην αρχή του αρχαίου Ισραήλ. Η εκπλήρωση του ονείρου του Miller στις έσχατες ημέρες προτυπώθηκε από το έργο του Χριστού στις έσχατες ημέρες του αρχαίου Ισραήλ. Το έργο που επιτέλεσε ο Χριστός στο τέλος του αρχαίου Ισραήλ παρίστανε το έργο που επιτελεί ο Χριστός στις έσχατες ημέρες του πνευματικού Ισραήλ. Στο όνειρο του Miller, το έργο που επιτελείται στις έσχατες ημέρες παριστάνεται ότι εκτελείται από τον «Άνδρα με τη Βούρτσα για τη Σκόνη». Είναι ουσιώδες να αναγνωριστεί το όνειρο του Miller ως πρόβλεψη της εκπλήρωσης της Κραυγής του Μεσονυκτίου στις έσχατες ημέρες. Είναι επίσης ουσιώδες να αναγνωριστεί ότι το έργο του Χριστού για τον αρχαίο Ισραήλ στις έσχατες ημέρες τους προτυπώθηκε το έργο του «Άνδρα με τη Βούρτσα για τη Σκόνη» στο όνειρο του Miller.

Ένα στοιχείο του έργου του Χριστού, το οποίο είναι σημαντικό να επισημανθεί, είναι ότι όχι μόνο αποσφράγισε τις θαμμένες αλήθειες από την εποχή του Μωυσή, αλλά ο Χριστός ταυτοχρόνως μεγάλυνε εκείνες τις αρχικές αλήθειες. Πράττοντας τούτο, έθεσε ένα παράδειγμα ότι, όταν ο λαός του Θεού εκπληρώσει το όνειρο του Μίλλερ κατά τις έσχατες ημέρες, οι αλήθειες που εδραιώθηκαν μέσω του έργου του Μίλλερ θα διευρυνθούν πέρα από την αρχική τους κατανόηση.

«Κατά τον καιρό του Σωτήρος, οι Ιουδαίοι είχαν καλύψει τόσο πολύ τα πολύτιμα κοσμήματα της αλήθειας με τα απορρίμματα της παραδόσεως και του μύθου, ώστε ήταν αδύνατον να διακριθεί το αληθινό από το ψευδές. Ο Σωτήρ ήλθε για να απομακρύνει τα απορρίμματα της δεισιδαιμονίας και των επί μακρόν διατηρουμένων πλανών, και να τοποθετήσει τα κοσμήματα του λόγου του Θεού μέσα στο πλαίσιο της αλήθειας. Τι θα έκανε ο Σωτήρ, εάν ερχόταν σε εμάς τώρα όπως ήλθε στους Ιουδαίους; Θα έπρεπε να επιτελέσει παρόμοιο έργο, απομακρύνοντας τα απορρίμματα της παραδόσεως και της τελετουργίας. Οι Ιουδαίοι ταράχθηκαν πολύ όταν επιτέλεσε αυτό το έργο. Είχαν χάσει από τα μάτια τους την αρχική αλήθεια του Θεού, αλλά ο Χριστός την έφερε και πάλι σε θέα. Είναι έργο μας να ελευθερώσουμε τις πολύτιμες αλήθειες του Θεού από τη δεισιδαιμονία και την πλάνη. Τι έργο

έχει ανατεθεί σε εμάς μέσα στο ευαγγέλιο!» Review and Herald, 4 Ιουνίου 1889.

Σήμερα ο άνθρωπος με τη βούρτσα για το χόμα (Χριστός) επιτελεί «παρόμοιο έργο εκκαθαρίζοντας τα συντρίμια της παραδόσεως και της τελετουργίας», όπως επιτέλεσε ο Λέων της φυλής του Ιούδα (Χριστός) στον καιρό των Ιουδαίων. Στο όνειρο του Μίλλερ, οι πολύτιμοι λίθοι της αληθείας, οι οποίοι ήσαν τελείως διατεταγμένοι μέσα στο κιβώτιο του λόγου του Θεού, καλύφθηκαν από συντρίμια και παραχαραγμένους λίθους. Οι λίθοι αυτοί επρόκειτο να ανασυρθούν από τα συντρίμια και να τοποθετηθούν εκ νέου στο μεγαλύτερο κιβώτιο του Λόγου του Θεού κατά την περίοδο της Κραυγής του Μεσονυκτίου των εσχάτων ημερών, διότι όταν ο Μίλλερ αντίκρισε τους αποκατεστημένους λίθους μέσα στο μεγαλύτερο κιβώτιο, «ανεφώνησε από μεγάλη χαρά, και εκείνη η φωνή» τον ξύπνησε. Το όνειρο του Μίλλερ έλαβε χώρα το 1847, τρία έτη μετά την Κραυγή του Μεσονυκτίου του πρώτου αγγέλου· επομένως, η αφύπνισή του στο όνειρο είναι η Κραυγή του Μεσονυκτίου των εσχάτων ημερών. Εκείνη η Κραυγή του Μεσονυκτίου κηρύσσεται από τους δύο μάρτυρες, οι οποίοι είχαν θανατωθεί από το θηρίο που ανέβαινε από την άβυσσο και ήσαν νεκροί στην πλατεία επί τρεις και ήμισυ ημέρες, έως ότου συναρμολογήθηκαν και έπειτα εξωοιούθησαν στην κοιλάδα των νεκρών ξηρών οστών και κατόπιν υψώθηκαν ως σημαία. Το όνειρο του Μίλλερ εκπληρώνεται επάνω σε εκείνη την πλατεία και στην ίδια κοιλάδα, την οποία αυτός προσδιορίζει ως «το δωμάτιό του».

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, ο Μίλλερ χρησιμοποιήθηκε από τον Κύριο για να εδραιώσει τις αρχικές αλήθειες του Αντβεντισμού, αλλά το όνειρό του έδειξε ότι με την πάροδο του χρόνου οι αλήθειες αυτές θα θάβονταν. Το φαινόμενο αυτό, της απομάκρυνσης των σωρών των απορριμμάτων της παράδοσης και της συνήθειας, είναι εκείνο που ο Χριστός επιτέλεσε στο τέλος του αρχαίου Ισραήλ, και έτσι προεικόνισε την τελική εκπλήρωση του ονείρου του Ουίλλιαμ Μίλλερ.

Οι Ιουδαίοι είχαν χάσει από τα μάτια τους «την αρχική αλήθεια του Θεού, αλλά ο Χριστός την έφερε και πάλι στο προσκήνιο» και προσδιόρισε το έργο Του ως «το έργο μας». Το έργο μας είναι «να ελευθερώσουμε τις πολύτιμες αλήθειες του Θεού από τη δεισιδαιμονία και την πλάνη». Το όνειρο του William Miller προσδιορίζει την ανακάλυψη, την παρουσίαση και την απόρριψη, καθώς και την αποκατάσταση, των αρχικών αληθειών. Για να επιτελέσει το έργο της αποκατάστασης, ο Χριστός έθεσε την αλήθεια μέσα στο «πλαίσιο της αλήθειας». Το «πλαίσιο της αλήθειας» για τον William Miller ήταν η κατανόησή του περί των δύο ερημωτικών δυνάμεων, του παγανισμού και του παπισμού. Κατά τις έσχατες ημέρες, το «πλαίσιο της αλήθειας» είναι οι τρεις ερημωτικές δυνάμεις του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη.

«Όταν ο Χριστός ήλθε στον κόσμο για να καταδείξει την αληθινή θρησκεία και να υψώσει τις αρχές που πρέπει να κυβερνούν τις καρδιές και τις πράξεις των ανθρώπων, το ψεύδος είχε αποκτήσει τόσο βαθιά λαβή επάνω σε εκείνους που είχαν λάβει τόσο μεγάλο φως, ώστε δεν εννοούσαν πλέον το φως και δεν είχαν καμία διάθεση να παραδώσουν την παράδοση στην αλήθεια. Απέρριξαν τον ουράνιο Διδάσκαλο, σταύρωσαν τον Κύριο της δόξης, για να διατηρήσουν τα δικά τους έθιμα και επινοήσεις. Το ίδιο ακριβώς πνεύμα εκδηλώνεται και στον κόσμο σήμερα. Οι άνθρωποι αποστρέφονται τη διερεύνηση της αλήθειας, μήπως διασαλευθούν οι παραδόσεις τους και εισαχθεί νέα τάξη πραγμάτων. Υπάρχει στην

ανθρωπότητα μια διαρκής ροπή προς την πλάνη, και οι άνθρωποι είναι εκ φύσεως επιρρεπείς στο να υπερυψώνουν υπέρμετρα τις ανθρώπινες ιδέες και τη γνώση, ενώ το θείο και αιώνιο δεν διακρίνεται ούτε εκτιμάται». Counsels on Sabbath School Work, 47.

Εάν ο Χριστός ερχόταν σήμερα στον κόσμο, θα εύρισκε «το ίδιο ακριβώς πνεύμα» εξυψώσεως των ανθρωπίνων ιδεών και της γνώσεως, το οποίο έθεσε την παράδοση στη θέση της αλήθειας. Στο όνειρο του Μίλλερ, κατά τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός έρχεται ως ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης, για να επιτελέσει εκείνο το ίδιο έργο. Όταν το έργο Του ως του ανθρώπου με τη βούρτσα της σκόνης ολοκληρωθεί, τα αρχικά πετράδια θα λάμπουν δέκα φορές λαμπρότερα από τον ήλιο, ως οι δύο μάρτυρες, τους οποίους αντιπροσωπεύει ο Μίλλερ, όταν αφυπνισθούν με την κραυγή της δυνατής βοής.

Το πλαίσιο της αλήθειας που δόθηκε στον Μίλλερ ήταν η προφητική δομή δύο δυνάμεων ερημώσεως, και το πλαίσιο της αλήθειας που δόθηκε στο Future for America είναι η προφητική δομή τριών δυνάμεων ερημώσεως. Το «κλειδί» που ήταν προσαρτημένο στο κιβώτιο ήταν η ιδιαίτερη μεθοδολογία που αποσφραγίσθηκε και δόθηκε στον Μίλλερ, και κατόπιν στο Future for America.

«Το κλειδί της γνώσεως κατά τις ημέρες του Χριστού είχε αφαιρεθεί από εκείνους που όφειλαν να το κατέχουν, για να ανοίγουν με αυτό τον θησαυροφυλάκιο της σοφίας στις Γραφές της Παλαιάς Διαθήκης. Οι ραββίνοι και οι διδάσκαλοι είχαν ουσιαστικά κλείσει τη βασιλεία των ουρανών στους πτωχούς και τους θλιμμένους και τους είχαν αφήσει να απολεσθούν. Στις ομιλίες Του ο Χριστός δεν έθετε ενώπιόν τους πολλά πράγματα συγχρόνως, μήπως και συγχύσει τη διάνοιά τους. Καθιστούσε κάθε σημείο σαφές και διακεκριμένο. Δεν περιφρονούσε την επανάληψη παλαιών και γνωστών αληθειών μέσα στις προφητείες, εφόσον αυτές εξυπηρετούσαν τον σκοπό Του να εντυπώσει ιδέες.»

«Ο Χριστός υπήρξε ο εισηγητής όλων των αρχαίων πολύτιμων λίθων της αλήθειας. Μέσω του έργου του εχθρού, οι αλήθειες αυτές είχαν μετατοπισθεί. Είχαν αποσυνδεθεί από την αληθινή τους θέση και είχαν τοποθετηθεί μέσα στο πλαίσιο της πλάνης. Το έργο του Χριστού ήταν να αναπροσαρμόσει και να στερεώσει τους πολύτιμους αυτούς λίθους μέσα στο πλαίσιο της αλήθειας. Οι αρχές της αλήθειας, οι οποίες είχαν δοθεί από τον Ίδιο για να ευλογήσουν τον κόσμο, είχαν, μέσω της ενέργειας του Σατανά, θραφτεί και είχαν φαινομενικά εκλείψει. Ο Χριστός τις έσωσε από τα συντρίμια της πλάνης, τους έδωσε νέα, ζωτική δύναμη και τις πρόσταξε να λάμπουν ως πολύτιμα κοσμήματα και να μένουν σταθερές στον αιώνα.»

«Ο Ίδιος ο Χριστός μπορούσε να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε από αυτές τις παλαιές αλήθειες χωρίς να δανειστεί το ελάχιστο μόριο, διότι Αυτός τις είχε όλες αρχικά διατυπώσει. Αυτός τις είχε εντυπώσει στον νου και στις σκέψεις κάθε γενεάς, και όταν ήλθε στον κόσμο μας αναδιέταξε και ζωογόνησε τις αλήθειες που είχαν νεκρωθεί, καθιστώντας τις πιο ισχυρές προς όφελος των μελλοντικών γενεών. Ήταν ο Ιησούς Χριστός Εκείνος που είχε τη δύναμη να διασώσει τις αλήθειες από τα ερείπια και να τις δώσει εκ νέου στον κόσμο με περισσότερη από την αρχική τους φρεσκάδα και δύναμη». Manuscript Releases, τόμος 13, 240, 241.

Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί, στο τελευταίο αυτό απόσπασμα, ότι το κλειδί το οποίο χρησιμοποίησε ο Χριστός στο τέλος του αρχαίου Ισραήλ ήταν για να ανοίξει την Παλαιά Διαθήκη.

Το κλειδί της μεθοδολογίας του Μίλλερ άνοιξε το κιβώτιο της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, αλλά στις έσχατες ημέρες, στο τέλος του ονείρου του, το κιβώτιο είναι μεγαλύτερο. Το κλειδί της μεθοδολογίας στις έσχατες ημέρες ανοίγει όχι μόνο την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, αλλά και το Πνεύμα της Προφητείας. Η αποσφράγιση της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, ακριβώς πριν από το κλείσιμο της θύρας της χάριτος, επιτελείται από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα, ο οποίος στο όνειρο του Μίλλερ παριστάνεται ως ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης. Η αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει ότι το έργο του ανθρώπου με τη βούρτσα της σκόνης λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν από το κλείσιμο της θύρας της χάριτος.

«Ο Κύριος μού έδωσε μία όραση, την 26η Ιανουαρίου, την οποία και θα διηγηθώ. Είδα ότι μερικοί από τον λαό του Θεού ήσαν νωθροί και αδρανείς· ήσαν μόνον κατά το ήμισυ άγρυπνοι και δεν αντιλαμβάνονταν τον καιρό στον οποίο τώρα ζούσαμε· και ότι ο “άνθρωπος” με τη “σκούπα” είχε εισέλθει, και ότι μερικοί διέτρεχαν κίνδυνο να σαρωθούν. Ικέτευσα τον Ιησού να τους σώσει, να τους λυπηθεί και να τους παρατείνει λίγο ακόμη τον χρόνο, και να τους αφήσει να δουν τον φοβερό τους κίνδυνο, ώστε να ετοιμασθούν προτού να είναι για πάντα υπερβολικά αργά. Ο άγγελος είπε: “Η καταστροφή έρχεται σαν ισχυρός ανεμοστρόβιλος.” Ικέτευσα τον άγγελο να σπλαχνισθεί και να σώσει εκείνους που αγαπούσαν αυτόν τον κόσμο και ήσαν προσκολλημένοι στα υπάρχοντά τους, και δεν ήσαν πρόθυμοι να αποκολληθούν από αυτά και να τα θυσιάσουν, για να επισπεύσουν τους αγγελιοφόρους στην πορεία τους, ώστε να θρέψουν τα πεινασμένα πρόβατα, τα οποία χάνονταν από έλλειψη πνευματικής τροφής.»

«Καθώς έβλεπα πτωχές ψυχές να αποθνήσκουν εξαιτίας της ελλείψεως της παρούσης αληθείας, και μερικοί που ομολογούσαν ότι είστεσαν την αλήθεια να τις αφήνουν να πεθαίνουν, στερώντας τα αναγκαία μέσα για την προώθηση του έργου του Θεού, το θέαμα ήταν υπερβολικά οδυνηρό, και ικέτευσα τον άγγελο να το απομακρύνει από εμένα. Είδα ότι, όταν η υπόθεση του Θεού απαιτούσε κάποιο μέρος από την περιουσία τους, όπως συνέβη με τον νέο που ήλθε στον Ιησού, [Matthew 19:16–22,] έφευγαν λυπημένοι· και ότι σύντομα η υπερχειλίζουσα μάστιγα θα περνούσε από επάνω και θα παρέσυρε όλα τα υπάρχοντά τους, και τότε θα ήταν πολύ αργά να θυσιάσουν τα επίγεια αγαθά και να αποταμιεύσουν θησαυρό στον ουρανό.» Review and Herald, April 1, 1850.

Η «υπερχειλίζουσα μάστιξ» είναι σύμβολο του προσεχώς ερχομένου νόμου της Κυριακής, και το έργο του ανθρώπου με τη βούρτσα της σκόνης στο όνειρο του Μίλλερ λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας. Όταν καθαρίσει το δωμάτιο, τότε ρίπτει εκ νέου τα πετράδια μέσα στη μεγαλύτερη κασετίνα, και τότε αυτά λάμπουν δέκα φορές περισσότερο από τον ήλιο. Ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι βρέθηκαν δέκα φορές ανώτεροι από τους άλλους.

Και στο τέλος των ημερών, τις οποίες ο βασιλεύς είχε ορίσει να τους φέρουν ενώπιόν του, ο αρχιευνούχος τούς παρουσίασε ενώπιον του Ναβουχοδονόσορ. Και ο βασιλεύς συνωμίλησε μετ’ αυτών· και μεταξύ όλων αυτών δεν ευρέθη κανείς όμοιος με τόν Δανιήλ, τόν Ανανία, τόν Μισαήλ, και τόν Αζαρία· δια τούτο παρίσταντο ενώπιον του βασιλέως. Και σε κάθε ζήτημα σοφίας και συνέσεως, περι τού οποίου ο βασιλεύς τούς ερωτούσε, τούς εύρισκε δέκα φορές ανωτέρους από όλους τούς μάγους και τούς αστρολόγους που ήσαν σε όλο τὸ βασίλειό του. Δανιήλ 1:18–20.

Το «τέλος των ημερών», για τον Δανιήλ, αντιπροσώπευε τη λυδία λίθο κατά την οποία ο Ναβουχοδονόσορ εξέδωσε κρίση, και εκείνη η δοκιμασία προτυπώνει τον νόμο της Κυριακής κατά τις έσχατες ημέρες. Οι αρχικές και θεμελιώδεις αλήθειες θα λάμψουν δέκα φορές λαμπρότερα, όταν αποκατασταθούν στις έσχατες ημέρες, απ' ό,τι όταν πρωτοαναγνωρίστηκαν. Οι αλήθειες, και οι σοφοί που κατανοούν αυτές τις αλήθειες στις έσχατες ημέρες, θα λάμψουν δέκα φορές λαμπρότερα κατά την όψιμη βροχή, η οποία είναι η επανάληψη της Κραυγής του Μεσονυκτίου.

«Τοποθετείτε την έλευση του Κυρίου υπερβολικά μακριά. Είδα ότι η όψιμη βροχή ερχόταν [τόσο αιφνιδίως όσο] η κραυγή του μεσονυκτίου, και με δεκαπλάσια δύναμη.» Spalding and Magan, 5.

Η αποκατάσταση των αρχικών αληθειών επιτελείται μέσω της εφαρμογής της μεθοδολογίας της όψιμης βροχής, «γραμμή επί γραμμή». Αφού αποκατασταθούν, οι αρχικές αλήθειες λάμπουν «δέκα φορές» λαμπρότερα απ' ό,τι όταν ο Μίλλερ τις αντίκρισε για πρώτη φορά. Οι σοφοί, οι οποίοι χρησιμοποιούν το κλειδί της μεθοδολογίας για να αποκαταστήσουν τις αρχικές αλήθειες, αποκτούν μια εμπειρία «δέκα φορές» ανώτερη από εκείνους που τρέφονται με τη μεθοδολογία της Βαβυλώνας. Εκείνοι που σαρώνονται από τον άνθρωπο με τη βούρτσα της ακαθαρσίας είναι όσοι έχουν προσκολληθεί στις παραδόσεις και στα έθιμα που έχουν καλύψει την αρχική αλήθεια, και εκκαθαρίζονται μαζί με τα σφάλματα της παραδόσεως και των εθίμων στα οποία έχουν προσκολληθεί.

Μια ψευδής διδασκαλία είναι είδωλο.

«Απορρίπτοντας την αλήθεια, οι άνθρωποι απορρίπτουν τον Συγγραφέα της. Καταπατώντας τον νόμο του Θεού, αρνούνται την εξουσία του Νομοθέτη. Είναι εξίσου εύκολο να κατασκευάσει κανείς ένα είδωλο από ψευδείς διδασκαλίες και θεωρίες, όσο και να κατασκευάσει ένα είδωλο από ξύλο ή λίθο.» The Great Controversy, 584.

Η διακήρυξη εναντίον του Εφραΐμ, η οποία σήμανε το κλείσιμο της δοκιμασίας για τον Εφραΐμ, τονίζει την αλήθεια εκείνου που επιτυγχάνει ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης όταν σκουπίζει το πάτωμα.

Ο Εφραΐμ είναι προσηλωμένος στα είδωλα· άφησέ τον μόνο του. Ωσηέ 4:17.

Είστε ό,τι τρώγετε, όπως αποδείχθηκε από τον Δανιήλ και τους τρεις άξιους νέους. Η ανησυχία της Αδελφής White για εκείνους που ήσαν «νωθροί και αδρανείς» αφορούσε την έλλειψη προετοιμασίας τους και την έλλειψη διάκρισής τους ως προς τη σπουδαιότητα της «παρούσης αληθείας». Η ανησυχία της υπήρξε έκφραση της μέριμνας του Χριστού για τους φιλονεικούντες Ιουδαίους της εποχής του, οι οποίοι είχαν χάσει ολοκληρωτικά από το βλέμμα τους τις αρχικές αλήθειες. Το όνειρο του Μίλλερ προσδιορίζει το τέλος του σύγχρονου πνευματικού Ισραήλ, το οποίο έχει προτυπωθεί από τον αρχαίο κυριολεκτικό Ισραήλ.

«Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι ισχυρίζονταν ότι εξηγούσαν τις Γραφές, αλλά τις εξηγούσαν σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες και παραδόσεις. Τα έθιμα και τα αξιώματά τους γίνονταν ολοένα και πιο απαιτητικά. Κατά την πνευματική της έννοια, ο ιερός Λόγος έγινε για τον λαό

ως βιβλίο εσφραγισμένο, κλειστό στην κατανόησή τους.» Signs of the Times, 17 Μαΐου 1905.

Ένα προοδευτικό σκότος έχει κατακαθίσει επάνω στον Λαοδικειακό Αντβεντισμό από το 1863, και η Αγία Γραφή και το Πνεύμα της Προφητείας έχουν γίνει γι' αυτούς ως βιβλίο εσφραγισμένο. Λίγο πριν κλείσει ο καιρός της χάριτος, η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού αποσφραγίζεται, και αυτή παράγει μια δοκιμαστική διαδικασία τριών σταδίων, η οποία καταλήγει στο να σαρωθούν εκείνοι που αρνούνται να αποβάλουν τα είδωλα του εθίμου και της παράδοσης κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

«Έχουμε έναν άπειρο Λυτρωτή, και πόσο πολύτιμοι είναι οι πολύτιμοι λίθοι της αλήθειας που μαρτυρούν γι' αυτό μέσα στον λόγο του Θεού. Αλλά αυτά τα πολύτιμα κοσμήματα έχουν θαφτεί κάτω από μια μάζα ερειπίων, από παραδόσεις, από αιρέσεις, τις οποίες ο ίδιος ο Σατανάς έχει επινοήσει. Τα τεχνάσματά του ενεργούν με παράξενη δύναμη επάνω στις ανθρώπινες διάνοιες, ώστε να επισκιάζουν την αξία του Χριστού για εκείνους που πιστεύουν σ' αυτόν. Ο εχθρός του Θεού και του ανθρώπου έχει ρίξει μάγια επάνω σε εκείνους που ομολογούν ότι είναι ακόλουθοι του Χριστού, ώστε για πολλούς μπορεί να λεχθεί: Δεν γνωρίζουν τον καιρό της επισκέψεώς τους». Review and Herald, August 16, 1898.

Το όνειρο του Μίλλερ απεικονίζει την ιστορία της εγκαθιδρύσεως των «αρχικών αληθειών», την επακόλουθη απόρριψή τους, και κατόπιν την τελική τους αποκατάσταση. Ακριβώς πριν από τη λήξη του χρόνου της δοκιμασίας, ο «Άνθρωπος με τη Βούρτσα της Σκόνης» εισέρχεται στο σκηνικό και επανεγκαθιδρύει τις αρχικές αλήθειες, και τις καθιστά «δέκα φορές» λαμπρότερες. Αυτό λαμβάνει χώρα κατά την ιστορία της Κραυγής του Μεσονυκτίου, η οποία προηγείται της Δυνατής Κραυγής του τρίτου αγγέλου κατά τον νόμο της Κυριακής. Η Κραυγή του Μεσονυκτίου αφυπνίζει και διαχωρίζει τις παρθένες πριν από τον νόμο της Κυριακής, όπως η Κραυγή του Μεσονυκτίου προηγήθηκε του ανοίγματος της ανακριτικής κρίσεως στην ιστορία των Μιλλεριτών. Όταν τα πετράδια ρίπτονται πάλι πίσω στο μεγαλύτερο, αποκαταστημένο κουτί, είναι πολύ αργά, διότι εκείνο το γεγονός λαμβάνει χώρα «αφού» το δάπεδο έχει σαρωθεί καθαρό.

«Η σκόνη και τα συντρίμια της πλάνης έχουν θάψει τα πολύτιμα πετράδια της αλήθειας, αλλά οι εργάτες του Κυρίου μπορούν να αποκαλύψουν αυτούς τους θησαυρούς, ώστε χιλιάδες να τα αντικρίσουν με αγαλλίαση και δέος. Οι άγγελοι του Θεού θα στέκονται δίπλα στον ταπεινό εργάτη, παρέχοντας χάρη και θεία φώτιση, και χιλιάδες θα οδηγηθούν να προσευχηθούν με τον Δαβίδ: “Άνοιξε τους οφθαλμούς μου, για να ιδώ τα θαυμάσια εκ του νόμου σου.” Αλήθειες που επί αιώνες έμεναν αθέατες και παραμελημένες, θα εκλάμψουν από τις φωτισμένες σελίδες του αγίου λόγου του Θεού. Οι εκκλησίες γενικά, που έχουν ακούσει, απορρίπτει και καταπατήσει την αλήθεια, θα πράξουν ακόμη πιο πονηρά· αλλά “οι συνετοί”, εκείνοι που είναι ειλικρινείς, θα εννοήσουν. Το βιβλίο είναι ανοικτό, και οι λόγοι του Θεού φθάνουν στις καρδιές εκείνων που επιθυμούν να γνωρίσουν το θέλημά του. Κατά την ισχυρή κραυγή του αγγέλου από τον ουρανό, ο οποίος ενώνεται με τον τρίτο άγγελο, χιλιάδες θα αφυπνισθούν από τη νάρκη που κρατούσε τον κόσμο επί αιώνες, και θα δουν την ομορφιά και την αξία της αλήθειας.» Review and Herald, December 15, 1885.

Οι «χιλιάδες» που τότε αφυπνίζονται αντιπροσωπεύουν το άλλο ποίμνιο του Θεού, το οποίο βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα, διότι η «δυνατή κραυγή» αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής. Το

έργο του «Άνδρα με τη Βούρτσα της Σκόνης» βρίσκεται σε εξέλιξη από τις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και ακόμη περισσότερο από τον Ιούλιο του 2023.

«Ο απόστολος λέγει: “Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά δικαιοσύνης· διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν.” Η Αγία Γραφή είναι ο ερμηνευτής του εαυτού της. Ένα χωρίον θα αποδειχθεί κλειδί που θα ανοίξει άλλα χωρία, και κατ’ αυτόν τον τρόπο θα χυθεί φως επάνω στην κεκρυμμένη σημασία του λόγου. Συγκρίνοντας διαφορετικά κείμενα που πραγματεύονται το ίδιο θέμα, εξετάζοντας τη συνάφειά τους από κάθε πλευρά, η αληθινή σημασία των Γραφών θα καταστεί φανερή.

«Πολλοί νομίζουν ότι πρέπει να συμβουλευόνται ερμηνευτικά υπομνήματα επί των Γραφών, προκειμένου να κατανοήσουν το νόημα του λόγου του Θεού, και δεν θα υποστηρίξαμε ότι τα υπομνήματα δεν πρέπει να μελετώνται· αλλά απαιτείται πολλή διάκριση για να ανακαλυφθεί η αλήθεια του Θεού κάτω από τη μάζα των λόγων των ανθρώπων. Πόσο λίγο έχει πράξει η εκκλησία, ως σώμα που ομολογεί ότι πιστεύει τη Βίβλο, για να συναγάγει τα διάσπαρτα πετράδια του λόγου του Θεού σε μία τέλεια αλυσίδα αλήθειας! Τα πετράδια της αλήθειας δεν βρίσκονται στην επιφάνεια, όπως πολλοί υποθέτουν. Ο κυρίαρχος νους στη συνομοσπονδία του κακού εργάζεται αδιάκοπα για να κρατεί την αλήθεια εκτός οράσεως και να φέρει σε πλήρη προβολή τις γνώμες μεγάλων ανδρών. Ο εχθρός κάνει ό,τι είναι στην εξουσία του για να συσκοτίσει το φως του ουρανού μέσω εκπαιδευτικών διαδικασιών· διότι δεν σκοπεύει να ακούσουν οι άνθρωποι τη φωνή του Κυρίου να λέγει: “Αυτή είναι η οδός, περιπατείτε εν αυτή.”»

«Οι πολύτιμοι λίθοι της αλήθειας κείνται διασκορπισμένοι επάνω στο πεδίο της αποκαλύψεως· αλλά έχουν ταφεί κάτω από ανθρώπινες παραδόσεις, κάτω από τα ρητά και τα εντάλματα των ανθρώπων, και η σοφία από τον ουρανό έχει στην πράξη αγνοηθεί· διότι ο Σατανάς κατόρθωσε να κάμει τον κόσμο να πιστεύει ότι τα λόγια και τα επιτεύγματα των ανθρώπων είναι μεγάλης σπουδαιότητας. Ο Κύριος Θεός, ο Δημιουργός των κόσμων, με άπειρο κόστος έδωσε το ευαγγέλιο στον κόσμο. Διά τούτου του θείου μέσου έχουν ανοιχθεί χαρμόσυνες, αναζωογονητικές πηγές ουρανίου παρηγορίας και διαρκούς παρακλήσεως για εκείνους που θα έλθουν στην πηγή της ζωής. Υπάρχουν φλέβες αλήθειας που ακόμη μένει να ανακαλυφθούν· αλλά τα πνευματικά πράγματα πνευματικώς ανακρίνονται. Νόες συσκοτισμένοι από το κακό δεν δύνανται να εκτιμήσουν την αξία της αλήθειας καθώς είναι εν τω Ιησού.» Review and Herald, 1 Δεκεμβρίου 1891.

Το έργο του Χριστού, όπως παριστάνεται στο όνειρο του Μίλλερ ως ο άνθρωπος με τη βούρτσα για τη σκόνη, είναι διττό. Αφενός, να απομακρύνει την πλάνη, και αφετέρου, να αποκαταστήσει τις αρχικές αλήθειες. Η απομάκρυνση της πλάνης είναι επίσης διττή, διότι όταν η πλάνη σαρωθεί έξω από το παράθυρο, παίρνει μαζί της και εκείνους που επιλέγουν να παραμείνουν προσκολλημένοι στις πλάνες. Το έργο του διαχωρισμού που επιτελεί ο άνθρωπος με τη βούρτσα για τη σκόνη εξετάζεται επίσης από τον Ιερεμία, και η μαρτυρία του συμφωνεί με την Αδελφή Γουάιτ, όταν εκείνη δήλωσε ότι, «οι εργάτες του Κυρίου μπορούν να αποκαλύψουν αυτούς τους θησαυρούς, ώστε χιλιάδες να τους αντικρίσουν με χαρά και δέος».

Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει ὁ Κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, τότε θέλω σε ἐπαναφέρει, καὶ θέλεις σταθῆ ἐνώπιόν μου· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ ἀναξίου, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπιστρέφει πρὸς σέ· σὺ δὲ μὴ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς. Ἱερεμίας 15:19.

Το συμφραζόμενο του χωρίου στον Ιερεμία απευθύνεται σε εκείνους που έχουν βιώσει την πρώτη απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020. Δεν είναι απλώς ο «άνθρωπος με τη βούρτσα για το χόμα» εκείνος που διαχωρίζει το πολύτιμο από το ευτελές, αλλά είναι επίσης και το έργο εκείνων που αντιπροσωπεύονται από τον Ιερεμία, οι οποίοι παρουσιάζονται να λαμβάνουν μια απόφαση για το αν θα επιστρέψουν στον Κύριο ή δεν θα επιστρέψουν. Προφανώς δεν ήσαν με τον Κύριο, διότι, αν είχαν περπατήσει μαζί Του, δεν θα υπήρχε λόγος να επιστρέψουν. Όταν πράγματι επιστρέψουν και σταθούν ενώπιον του Κυρίου, και έπειτα γίνουν το στόμα Του, θα έχουν επιτελέσει ένα έργο διαχωρισμού του πολύτιμου από το ευτελές. Το έργο του «Ανθρώπου με τη Βούρτσα για το Χόμα» απαιτεί τη συμμετοχή των σοφών. Το έργο του «Ανθρώπου με τη Βούρτσα για το Χόμα» στο όνειρο του Μίλλερ απεικονίζεται επίσης όταν ο Χριστός καθαρίζει το αλώνι Του μέσω μιας εξαγνιστικής διαδικασίας.

«Πόσο ακριβώς σύντομα θα αρχίσει αυτή η διαδικασία του εξευγενισμού δεν μπορώ να πω, αλλά δεν θα αναβληθεί για πολύ. Εκείνος του οποίου το πτυάριον είναι εν τη χειρί Αυτού θα καθαρίσει τον ναό Του από τη ηθική του μόλυνση. Θα διακαθαρίσει πλήρως το αλώνιόν Του.» Testimonies to Ministers, 372, 373.

Η τελική «διαδικασία εξαγνισμού» άρχισε τον Ιούλιο του 2023, και είναι η διαδικασία εξαγνισμού του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία.

«Μαλαχίας 3:1–4 παρατίθεται.»

«Μια διαδικασία εξευγενισμού και καθαρισμού βρίσκεται σε εξέλιξη ανάμεσα στον λαό του Θεού, και ο Κύριος των δυνάμεων έχει θέσει το χέρι Του σε αυτό το έργο. Αυτή η διαδικασία είναι εξαιρετικά δοκιμαστική για την ψυχή, αλλά είναι αναγκαία, ώστε να απομακρυνθεί κάθε μόλυνση. Οι δοκιμασίες είναι ουσιώδεις, ώστε να οδηγηθούμε πλησίον του ουράνιου Πατέρα μας, με υποταγή στο θέλημά Του, για να προσφέρουμε στον Κύριο προσφορά εν δικαιοσύνη. Το έργο του Θεού για τον εξευγενισμό και τον καθαρισμό της ψυχής πρέπει να συνεχιστεί, έως ότου οι δούλοι Του ταπεινωθούν τόσο, νεκρωθούν τόσο ως προς τον εαυτό, ώστε, όταν καλούνται σε ενεργό υπηρεσία, να έχουν τον οφθαλμό τους προσηλωμένο αποκλειστικά στη δόξα του Θεού.» Review and Herald, 10 Απριλίου 1894.

Το δεύτερο όνειρο του Μίλλερ προσδιορίζει την αποκατάσταση των αρχικών αληθειών, καθώς και την ταυτόχρονη αποκατάσταση ενός λαού που έχει διασκορπιστεί. Το δεύτερο όνειρο του Ναβουχοδονόσορα προσδιορίζει την αποκατάσταση της βασιλείας του. Το όνειρο του Μίλλερ πραγματεύεται την απόκρυψη των αρχικών αληθειών με όρους κατά τους οποίους οι αλήθειες εκείνες είναι «διασκορπισμένες». Η λέξη «διασκορπισμένες» είναι σύμβολο των «επτά καιρών». Το όνειρο του Ναβουχοδονόσορα αφορά τη «διασπορά» των «επτά καιρών». Ο Ναβουχοδονόσορ τοποθετείται στον καιρό του τέλους, το 1798, και εκεί αντιπροσωπεύει έναν μεταστραμμένο άνθρωπο. Ο Μίλλερ είναι το σύμβολο των «σοφών» το 1798.

Θα συνεχίσουμε το όνειρο του Μίλλερ στο επόμενο άρθρο.

«Όταν καλούμαστε να διαφωνήσουμε με άλλους, ή όταν άλλοι εκφράζουν τη διαφορά τους από τη γνώμη μας, οφείλουμε να εκδηλώνουμε χριστιανικό πνεύμα και να κρατούμε εξέχον το γεγονός ότι μπορούμε να είμαστε ήρεμοι και δίκαιοι· διότι η αλήθεια αντέχει στην εξέταση. Όσο περισσότερο μελετάται, τόσο περισσότερο θα λάμπει το φως της. Ο Κύριος αποδοκιμάζει καθετί που φέρει γεύση σκληρότητας και αυστηρότητας και απευθύνει τον έλεγχό Του σε εκείνους που εκτοξεύουν περιφρόνηση και ονειδισμό εναντίον όσων διαφέρουν από αυτούς κατά τη γνώμη, παρουσιάζοντάς τους με το χειρότερο δυνατό φως. Όλος ο Ουρανός βλέπει εκείνους που πράττουν τούτο όπως ο Ουρανός έβλεπε τους Φαρισαίους, και τους κηρύσσει ως αγνοούντες τόσο τις Γραφές όσο και τη δύναμη του Θεού. Οι εχθροί της αλήθειας δεν μπορούν να καταστήσουν την αλήθεια πλάνη. Μπορούν να καταπατούν την αλήθεια και να νομίζουν ότι, επειδή την κατέβαλαν και την σκέπασαν με συντρίμια, αυτή έχει νικηθεί· αλλά ο Θεός θα κινήσει μερικούς από τους πιστούς Του να πράξουν όπως έπραξε ο Χριστός όταν ήταν επάνω στη γη,—να απομακρύνουν τα συντρίμια και να αποκαταστήσουν την αλήθεια στη θέση που της αρμόζει μέσα στο οικοδόμημα της αλήθειας.»

«Σε συντροφιάς όπου η αλήθεια αποτελεί αντικείμενο συζητήσεως, θα υπάρχουν εκείνοι που θα αντιτίθενται σε κάθε τι το οποίο δεν έχουν παραδεχθεί ως αλήθεια· και ενώ κολακεύουν τον εαυτό τους ότι μάχονται μόνο κατά της πλάνης, έχουν ανάγκη να ακούουν με αυτιά απαλλαγμένα από προκατάληψη, ώστε να κατανοούν τι είναι αλήθεια και να μη διαστρέφουν ούτε να παρερμηνεύουν εκείνο που λέγεται. Έχουν το παράδειγμα των ανθρώπων όλων των αιώνων, οι οποίοι πολέμησαν εναντίον της αλήθειας και, πράττοντας έτσι, απέρριψαν τη βουλή (sic) του Θεού εναντίον του εαυτού τους. Βαριά θα είναι η ευθύνη που θα αναπαυθεί επάνω σε ανθρώπους οι οποίοι είχαν μεγάλο φως και μεγάλες ευκαιρίες, και όμως δεν στάθηκαν εξ ολοκλήρου με το μέρος του Κυρίου. Αν τολμούσαν να σταθούν εξ ολοκλήρου με το μέρος του Κυρίου, θα διαφυλάσσονταν στην ακεραιότητα, ακόμη και όταν θα καλούνταν να σταθούν μόνοι. Αυτός θα τους καθιστούσε ικανούς να στέκονται με θάρρος, με καθαρότητα και δικαιοσύνη, αγωνιζόμενοι για αδιάφθορες αρχές δικαιοσύνης. Θα τους στήριζε στον αγώνα τους υπέρ του ορθού, επειδή είναι ορθό, ακόμη και αν η κρίση είχε πέσει στην οδό και η ευθύνη δεν μπορούσε να εισέλθει. Θα κατανοούσαν τι είναι καθαρό και αμόλυντο και σύμφωνο με τη ζωή του Χριστού, και δεν θα απομακρύνονταν από τις καθαρότερες αρχές του Χριστιανισμού σε πνεύμα, λόγο ή πράξη, έστω και αν στέκονταν αντιμέτωποι όχι μόνο με την άγνοια, αλλά και με εκείνους που ήταν καλλιεργημένοι και έμπειροι και χρησιμοποιούσαν τα όπλα της σοφιστείας για να τους επιβάλουν σιωπή. Μέσα σε όλη αυτή τη διαμάχη της πλάνης εναντίον της αλήθειας, θα διαφυλάσσονταν και θα καθίσταντο ικανοί να ακολουθούν τέτοια πορεία, ώστε οι εχθροί τους να μην μπορούν ούτε να τους αντικρούσουν ούτε να τους αντισταθούν. Θα στέκονταν ως βράχος ως προς την αρχή, αρνούμενοι να συμβιβαστούν με οποιονδήποτε άνθρωπο, και όμως διατηρώντας το πνεύμα που θα χαρακτήριζε κάθε Χριστιανό.»

«Εκείνος που είναι ακόλουθος του Χριστού θα διακρίνει μεταξύ του ιερού και του κοινού και θα προσκολλάται στην αληθινή μαρτυρία του χαρακτήρα και του έργου ενός ανθρώπου, διότι ο Χριστός έχει πει: “Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.” Ο χριστιανός θα προχωρεί μέσα από κάθε είδους αντίθεση. Θα περιφρονεί την κολακεία, επειδή γεννάται από τον Σατανά. Θα αποστρέφεται την κατηγορία, επειδή είναι το όπλο του πονηρού. Δεν θα τρέφουν φθόνο ούτε θα επιδίδονται σε αυτοεξύψωση, επειδή αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του εχθρού

του Θεού και του ανθρώπου. Δεν θα βρεθούν ως κατάσκοποι· διότι ο Σατανάς χρησιμοποίησε τους περιφρονημένους Ιουδαίους για να επιτελέσει αυτό το έργο εναντίον του Ιησού. Δεν θα ακολουθούν τους αδελφούς τους με κατακλυσμό ερωτήσεων, όπως οι Ιουδαίοι ακολουθούσαν τον Χριστό με σκοπό να τον παγιδεύσουν στα λόγια του και να τον προκαλέσουν να μιλήσει για πολλά, ώστε να τον καταστήσουν ένοχο για έναν λόγο.» Home Missionary, 1 Σεπτεμβρίου, 1894.